

PSALM 119:25-32

25 Daleth. Mijn ziel kleeft aan het stof; maak mij levend naar Uw woord. 26 Ik heb U mijn wegen verteld, en Gij hebt mij verhoord; leer mij Uw inzettingen. 27 Geef mij den weg Uwer bevelen te verstaan, opdat ik Uw wonderen betrachte. 28 Mijn ziel druipt weg van treurigheid; richt mij op naar Uw woord. 29 Wend van mij den weg der valsheid, en verleen mij genadiglijk Uw wet. 30 Ik heb verkoren den weg der waarheid, Uw rechten heb ik mij voorgesteld. 31 Ik kleef vast aan Uw getuigenissen; o HEERE! beschaam mij niet. 32 Ik zal den weg Uwer geboden lopen, als Gij mijn hart verwijdt zult hebben.

Hier verkeert, naar mijn indruk, de psalmist in moeilijkheden. Hij treurt over de gebondenheid aan aardse dingen, waar hij zijn geest niet vrij van kan maken. In deze verzen zien wij de invloed van het goddelijk Woord op een hart dat zijn neerwaartse neigingen betreurt, en vervuld is met rouw vanwege zijn afstompemde omgeving. Het Woord van de Heere roept klaarblijkelijk gebed op (v. 25-29), bevestigt een keuze (v. 30), en geeft hernieuwde vastberadenheid in (v. 32): het is de zekerste bron van hulp in alle ellende, lichamelijk en geestelijk. Dit gedeelte zingt over verslagenheid, in de geest van toewijding, vastberadenheid en afhankelijkheid. Wanneer iemand geestelijk verslagen, zwak en neergebogen is, gaat het er vooral om zijn weerstand te doen toenemen en hem meer leven toe te dienen: dan herleeft zijn geest, en zijn lichaam wordt opgericht.

Door de vernieuwing van het leven wordt de hele mens vernieuwd. Het stof afschudden betekent op zichzelf niet veel, maar wanneer het komt na een herleving is het een zegen van de hoogste orde, net zoals een goede gemoedsgesteldheid die voortvloeit uit een gebleken gezondheid tot de meest uitgelezen vormen van genade behoort. 'Naar Uw woord' betekent: volgens Uw geopenbaarde manier om heiligen tot nieuw leven te wekken. Het Woord van God laat ons zien dat Hij Die ons eerst maalde, ons in leven moet houden, en het spreekt ons van de Geest van God Die

door de inzetten nieuw leven in onze ziel stort. Wij smeken de Heere jegens ons volgens deze vaste methode van genade te handelen.

Vol waar berouw over zijn misstap, en na volledige vergeving ontvangen te hebben, verlangt hij nieuwe overtredingen te vermijden, vandaar dat hij smeekt dat hem gehoorzaamheid geleerd wordt. Hij was niet bereid te zondigen door onwetendheid, hij wilde alle gedachten van God weten door erin onderwezen te worden door de beste van alle leermeesters. Hij hunkerde naar heiligheid.

Gerechvaardigde mensen wensen altijd geheiligd te worden. Wanneer God onze zonden vergeeft, zijn we des te bevreesder om opnieuw te zondigen. De genade, die overtredingen vergeeft, doet ons verlangen naar genade die overtredingen voorkomt. Wij mogen vrijmoedig om meer vragen als God ons veel gegeven heeft; Hij die de vroegere smet heeft uitgewist, zal niet datgene weigeren wat ons zal weerhouden van ontheiliging nu en in de toekomst. Met energie, graagte en ijver wilde hij de wil van God doen, maar hij had meer leven en vrijheid uit de hand van God nodig.

Het hart is de meester; de voeten hollen algauw wanneer het hart vrij en energiek is. God moet eerst in ons werken, dan willen en doen wij overeenkomstig Zijn welbehagen. Hij moet het hart veranderen, het hart verenigen, het hart bemoedigen, het hart sterken en vergroten, en dan zal de loop van het leven deugdzaam, oprecht, blijmoedig en ernstig zijn; zodat wij, van onze laagste tot aan onze hoogste genadestaat, alles moeten toeschrijven aan de vrije gunst van onze God.

Overweging:

De sterke werkzaamheid van het hart in alle heilige dingen wordt veroorzaakt door de gezegende werking van de Geest; wij kunnen alleen dan de weg van Gods geboden 'lopen', als Hij ons hart daarvoor heeft verruimd.

